

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Στο δοθέν κείμενο εξυμνείται η απαράμιλλη διαχρονικά και οικουμενικά αξία της αρχαίας ελληνικής τέχνης. Αρχικά η συγγραφέας παρουσιάζει την αρχαιοελληνική γλυπτική ως αποτέλεσμα της ψυχοπνευματικής ανάτασης του δημιουργού αφενός και του συλλογικού πνεύματος αφετέρου, έτσι ώστε ένα γλυπτό να παραπέμπει στο μεγαλείο της δημοκρατίας και του ορθού λόγου. Εξετάζει στη συνέχεια την αρχαία ελληνική τέχνη ως φορέα της ιστορικής εξέλιξης του ανθρώπου ο οποίος με ελεύθερο πνεύμα τείνει στο αισθητικά τέλει· αυτό που δημιουργώντας το απαθανατίζεται. Τοποθετεί, δηλαδή, η συγγραφέας την ελληνική τέχνη στη θέση της αφετηρίας από την οποία ξεκίνησε ο αγώνας του ανθρώπου για κατανόηση του εαυτού του και του κόσμου: αγώνας επαναστατικός που εκφράζει την διακαή αναζήτηση της ελευθερίας στα πλαίσια του νοήματος της ζωής.

B1. Η αρχαία ελληνική τέχνη έχει αξία διαχρονική. Αυτό σημαίνει πως σε καμία χρονική περίοδο κατά τη διάρκεια της ιστορικής εξέλιξης του ανθρώπου δε θεωρήθηκε ξεπερασμένη. Το αρχαίο, για παράδειγμα, ελληνικό θέατρο μοιάζει σύγχρονο, βγαλμένο από την ελληνική ή και την παγκόσμια επικαιρότητα. Αφού τα πάθη, οι συγκρούσεις και οι τάσεις ανατροπής που βιώνουν οι άνθρωποι είναι χαρακτηριστικά τους διαχρονικά, η αρχαία ελληνική τέχνη που τα εκφράζει με μοναδικότητα και αισθητική τελειότητα, θα αγγίζει πάντοτε την ψυχοπνευματική υπόσταση του ανθρώπου. Είναι αναμενόμενο, λοιπόν, η αρχαία ελληνική τέχνη να παραμένει εσαεί ανεπανάληπτη.

B2. α) Στην τελευταία παράγραφο η συγγραφέας χρησιμοποιεί δύο τρόπους πειθούς:

επίκληση στο συναίσθημα «Δάμασε η ελληνική τέχνη... άνθρωπο», το μέσο που χρησιμοποιείται εδώ είναι η αφήγηση που δημιουργεί κατά την ανάγνωσή της εικόνα. Παράλληλα η συγγραφέας κάνει **επίκληση στη λογική**: ως μέσο πειθούς χρησιμοποιεί ένα επιχείρημα: «Να γιατί... δημιουργία ελευθερίας.»

β) το φως του λόγου, η νεογέννητη δημοκρατία, πνευματικής παλιννόστησης, όρθιας σκέψης, η αυγή του μυστηρίου, καθαγιαίνει και αγγαίρει τους χώρους, είναι η τέχνη πυξίδα.

B3. α) επίτευγμα: κατόρθωμα, επιτυχία
δαμάσει: χαλιναγωγήσει, τιθασεύσει
μετάβαση: πέρασμα, μετατόπιση, μετακίνηση

πληρότητα: ολοκλήρωση, αρτιότητα, τελειότητα
ουσιώδες: σημαντικό, σπουδαίο

β) έλλογη: άλογη, ανορθολογική
κοντά: μακριά
συνοπτικό: εκτεταμένο, αναλυτικό
φυσικής: τεχνητής
αιχμαλωτίζει: αποδεσμεύσει, απεγκλωβίζει

B4. Η ενεργητική σύνταξη μετατρέπεται σε παθητική:
Τα πλαίσια μιας ευνομούμενης και ισορροπημένης πολιτείας
διαγράφονται από τον τεχνίτη.
Το ζώο δαμάστηκε από την ελληνική τέχνη πριν ανακαλυφθεί ο τέλειος
άνθρωπος.

Γ1.

Επικοινωνιακό πλαίσιο: ομιλία σε ημερίδα του δήμου ως εκπρόσωπος του
σχολείου.

Θέμα: “τέχνη – νέοι – συμβολή της εκπαίδευσης”

Ύφος: ημιεπίσημο, ζωντανό, με στοιχεία αμεσότητας.

Γλώσσα: κυρίως αναφορική

Μέσα πειθούς: κυρίως επίκληση στη λογική

Ρηματικά πρόσωπα: κυρίως α΄ πληθυντικό, γ΄ ενικού-πληθυντικού

Προσφώνηση: Αξιότιμε κύριε Δήμαρχε

αγαπητοί συνδημότες

κυρίες και κύριοι

- Πρόλογος: αναφορά στη σημερινή παγκόσμια ημέρα (αφορμή), στην Τέχνη, στη συμβολή της εκπαίδευσης
- Έννοια της τέχνης (ορισμός-διαίρεση)
- Αξία της τέχνης (πνευματική, ψυχική, κοινωνική)
- Πώς το σχολείο μπορεί να συμβάλει στην ουσιαστική επαφή των νέων με την τέχνη (αναπροσαρμογή του αναλυτικού προγράμματος, επιλογή διδακτικού προσωπικού, υλικοτεχνική στήριξη εργαστηρίων, ανάθεση εργασιών, δημιουργία θεατρικών ομάδων, μουσικών και χορευτικών συνόλων, συχνότερες επισκέψεις σε μουσεία, θέατρα κλπ, καλλιτεχνικοί διαγωνισμοί...)

Επίλογος

